

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2024 *** ROČNÍK XXV. *** ČÍSLO 1

Cítát inspirující:

Krizi poezie pociťuji od té doby, co jsem začal psát. Jestli je poezie mrtvá, tak už delší dobu, jen se o tom víc mluví. J.H.Krchovský

**Rok 23 byl jak houpačka
hned nahoru, hned dolů
někdy pořádná fuška
jindy hračka,
někdy pln radosti...
teď však srdcebolu.**

**Ať příští rok dá více klidu
a přinese nám bez řečí
ten nejvzácnější dárek lidu:
Mít svoje blízké v bezpečí.**

PF 2024

P.F.2024 od Dany Beranové

TO NEJLEPŠÍ Z TVORBY

K tématu mého zamyšlení mě inspirovala návštěva památníku Adolfa Heyduka v Písku. Básník žil v městě na Otavě od roku 1860 až do své smrti v roce 1923. Byl velmi plodný, napsal asi šest desítek básnických sbírek a tisíce básní uvedených v nejrůznějších tehdejších časopisech. Napadla mě otázka: Čeho si sám Heyduk za své tvorby považoval? Určitě si nepředstavoval, že sto let od smrti jej budou čtenáři a studenti znám možná právě jen kvůli filmu Škola základ života, kde Jaroslav Marvan zkouší studenta Ladislava Peška právě z přednesu básně Adolfa Heyduka.

Adolf Heyduk ŠTĚSTÍ! CO JE ŠTĚSTÍ?

Štěstí! Co je štěstí?
Muška jenom zlatá,
která za večera
kol tvé hlavy chvátá;
oblétá ti skráně,
v kadeři se kryje,
v dlaně hlavu skládáš,
ruka utlačí je.

Štěstí jako rosa
na květech se skvěje,
ale bludná noha
náhle zašlápne je;
zašlápnuťo vzdechne,
v oblacích se tratí,
snad se jinovatkou
na tvou kadeř vrátí...

(Dědův odkaz, 1879)

O Janu Drdovi se také říká, že si považoval jiné věci ze své tvorby, než jeho pohádky, které odborníci hodnotí dnes nejvýše.

Nejsem Heyduk, ani Drda, ale co vlastně z mého psaní přežije, pokud vůbec něco, třeba pár desetiletí? Díval jsem se na databázi knih a tam je nejlépe hodnocená moje novela Jak na Nový rok.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V *Letohradském zpravodaji* (číslo 12/2023, prosinec 2012) vyšel článek Martina Vídenského *Vydařený poetický večer* o vystoupení Václava France v pátek 3.listopadu 2023 v letohradské knihovně.

Václav

ČAJ č. 208 – JIŘÍ WOLKER

V lednovém ČAJi si připomeneme 100. výročí úmrtí básníka Jiřího Wolкера. Jeho tvorba je dostatečně známá, ale přesto jsem si dovolil připomenout aspoň několik básní z jeho nezapomenutelných sbírek.

O rozhovor jsem požádal kozojedského básníka Václava Teslíka. Rozhovor s ním jsem dělal již před téměř třinácti lety, a tak bylo dost důvodů zeptat se, co je u něj nového. Trochu si posteskl: „Poezie z našeho života mizí asi stejně tak jako selský rozum! (Posereme se z blaha!)“ Jeho báseň *Naléhavé* zastupuje regionální tvorbu.

V závěru příkládám další pokračování mých vzpomínání: Paměti o počátcích organizovaného (ne zločinu) psaní na Jičínsku po roce 1990.

Václav

PODĚKOVÁNÍ

Opět mi přišlo velké množství krásných přání k Vánocům a Novému roku 2024. Třeba od Dany Beranové na titulní straně lednové *Kobry*. Ale i řady dalších přátel a čtenářů.

Všem zasilatelům moc děkuji.

Václav

UZÁVĚRKA ŘEHEČSKÉ SLEPICE

Uzávěrka soutěže je v pátek 12. ledna 2024. Podrobnosti najdete na stránkách <https://slepice.rehec.cz/> .

Václav

Fénixcon 2023

Poprvé a doufám, že ne naposledy jsem se zúčastnila Fénixconu v Brně.

S partáčkami z našeho společného nakladatelství Nakladatelství Host Marií Domskou a Jitkou Ládrovou jsme besedovaly na téma: 100+1 řemesel, které musí ovládat spisovatel, aby dostal svou knihu ke čtenářům.

Zmínily jsme svoje zkušenosti se sítěmi, s fotografováním, grafikou, tvorbou map a třeba i balením a posíláním svým knih, protože i to k tomu patří.

Za sebe mám pocit, že jsem spíše ukázkou, jak na sítích nepůsobit, protože jsem k tématům měla převážně humorné historky, co se ne povedlo. Ale posluchači se alespoň zasmáli a já si zase ověřila, že ten živý kontakt se čtenářem, byť tím komunikuji s jednotlivci a ne se stovkami, bude pro mě vždy cennější, než všechny sítě světa.

Tak třeba někdy někde na viděnou:-)

Dana Beranová,
převzato z facebooku

Jana BURČÍKOVÁ – KAŠTAN
Nakladatelství Kmen v roce 2020

Kniha autorky z Nového Města nad Metují nás zavede do budoucnosti, kdy planeta Země nebude mít dostatek pitné vody a dalších zdrojů potřebných pro život. Po atomové válce je planeta zničena, takže nezbývá než hledat jiné místo k životu. Babička se sice narodila ještě na planetě Zemi, ale její syn René a vnučka Stelinka už na planetě Bobule.

Babička si ze Země přivezla jeden kaštan a encyklopedickou knihu, pomocí které seznamuje vnučku s životem na Zemi. Malá Stela nemá na nové planetě žádnou budoucnost, ale jak se ukazuje je vnímavá a kaštan zasadí, což v závěru knihu podstatně ovlivní události na planetě.

Kromě dějové linie babička a vnučka čtenář poznává i vztah Reného k manželce Karin, ale především lásku k Sáře. Jenže na planetě Bobule je všechno předem naplánováno, takže vztah Reného a Sáry není žádoucí. Sára čeká dítě, René je odsouzen a uvězněn, ale věci se přece jenom mění, velký podíl na tom má malý stromeček kaštanu a odvaha některých lidí.

Kniha je smutnou sondou do našich životů, kde jsou na prvním místě peníze. Viz str. 61 -62, cituji: *Hnali se za penězi. Aby mohli mít. Mít to, co má souseď, kolega v práci,... Nebo ještě lépe, mít víc. Něco lepšího.*

Není to přesná definice naší konzumní společnosti?

A co naše ekologie na papíře: Viz str. 81-82, cituji: *Čeho má člověk dostatek, toho si přestane vážit. Tak to bylo i s vodou ... Obrovské zásobárny vody, jež si člověk sám vytvořil, také sám otrávil. Radioaktivní látky z rozbouřených zbraní zabíjely vše živé. Tedy i vodu...*

Sci-fi příběh Jany Burčíkové je vlastně varováním, zdviženým prstem nám všem v dnešní době. Autorka přesně popisuje charakterky lidí, beznadějí, ale i nadějí, že je ještě čas, aby nedošlo k nejhorsímu.

Odvahu a lásku staví nad všechna sobectví, závist a moc.

Při četbě knihy jsem si uvědomil, že třeba taková jednoduchá věc jako vaření kávy vůbec nemusí být pro další generace samozřejmostí.

Autorka možná symbolicky v podobě babičky vytvořila plamínek naděje, který se může rozhořet. Že by jí inspirovala Božena Němcová?

Václav

HLINECKÝ HRNEČEK

Město Hlinsko a Městská knihovna Hlinsko
vyhláší 20. ročník literární soutěže

Hlinecký hrneček

Téma: CHYŤ SVŮJ SEN

Kategorie: I. 1. stupeň ZŠ
II. 2. stupeň ZŠ + odpovídající ročníky gymnázií
III. střední školy + odpovídající ročníky gymnázií
IV. ostatní

Uzávěrka soutěže: 31. ledna 2024

Přijímáme pouze prozaické texty v rozsahu do 2 stran (formátu A4).

Své práce označené jménem, věkem, kategorií, adresou autora, názvem školy, souhlasem zákonného zástupce s vystavením práce a zveřejněním jména v případě umístění na předních místech zašlete nebo přineste ve dvou kopiích na adresu:

Městská knihovna Hlinsko
příspěvková organizace
Adámkova tř. 554
539 01 Hlinsko
469 311 263, knihovna@hlinsko.cz

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ S JAROSLAVEM RUDIŠEM

KNIHOVNA
VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČÍNĚ

Jaroslav Rudiš

Vlaky, Winterberg, Jičín
autorské čtení
11. 1. 2024, 18:00
vstupné 50 Kč

Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně
Denisova 504, 506 01 Jičín, tel. 731389463
<https://knihovna.jicin.cz>
e-mail: knihovna@knihovna.jicin.cz

The poster features a photograph of Jaroslav Rudiš, a man with glasses and a black leather jacket, sitting at a table with colorful toy trains. The background is dark, and the text is in white and yellow.

Přehled literárních soutěží

Získejte zdarma specializované seznamy pro rok 2024

V internetovém seznamu je přes 200 literárních soutěží a najít v něm tu pravou může chvíli trvat. Proto jsem jako poděkování pro odběratele e-mailového klubu Literární alchymie připravila užitečnou pomůcku – 13stránkové pdf se soutěžemi pro dospělé.

Informace najdete na <https://www.literarnialchymie.cz/literarni-souteze/>.

Katka Kalivodová Foltánková

At' vám v roce 2024 nechybí úsměv na tváři!
Diváci na Řehečské slepici 2014!
Foto Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 25. Číslo 1. Leden 2024.
(5.ledna 2024)
ikobra.rehec.cz